

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.14. Continuatio turbarum Universitatis Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Ecclesias reconciliandi consilia cum Papa Gregorio IX. agitaverat. Porro novus Imperator, ut bello contra Bulgaros adesset, coronari maxime cupiebat, sed non poterat nisi per Patriarcham. Mox oculos conjecit in Nicephorum Blemmidam sibi mutuo amore junctum, quo Magistro doctissimus evaserat. Sed Nicephorum patriarchalis dignitas parum tangebatur; ejusque recusationem Imperator ipse haud moleste tulit. Nam Principes volunt Patriarchas submissos sibi & assentantes, quales fere sunt indocti, suis in rationibus nullam ponentes fiduciam: eruditi vero sunt rigidiores, & Dominis obstitunt suis. Sic loquitur historicus Georgius Acropolita.

Sæcul. XIII.

A.C. 1255.

Sup. lib. 80.

§. 17.

Acrop. p. 57.

§. XIV.

Continuatio turbarum Universitatis Parisiensis.

In Gallia Doctores Parisienses allato ad se diplomate *Quasi lignum vitæ*, ac ejus executionem ex mandato Papæ urgentibus Episcopis Aurelianensi & Antifiodorensi, negabant se posse adigi, ut in suum corpus admitterent Religiosos, qui vitæ genus a suo diversum ducerent. Duo Episcopi nulla oppositionum, immo nec appellationis ad Papam ab illis interjectæ ratione habita, anathematis sententiam

Duboulay
to. 3. p. 37.

Sæcul. XIII.

A. C. 1255

p. 288.

tiam tulerunt in totam Universitatem, quæ nihilominus perstabat in proposito, nec Dominicanos recipiebat. Imminebant feriæ litterariæ: atque disceptationes istæ faciebant, ut Magistri ac discipuli multi Parisiis ante tempus discederent. Nec redituri videbantur: ac reapse plures alibi figebant sedem, hanc controversiam haud cito finem habituram rati. Post festum S. Remigii diem illi, qui Parisiis remanserant, congregati ad Papam scribere statuebant, mittereque, qui ei dicerent, jam non societatem inter ipsos, nec corpus Universitatis Parisiis esse, ipsosque omnia privilegia sua abdicasse. Litteræ Parisiis manentium Doctorum, auditorumque privatorum nomine 2 Oct. an. 1255 scriptæ sunt hunc in modum.

p. 289.

Fere triennium est, ex quo Dominici nostram divexant scholam tam per lites, quas nobis inferunt, quam per terrorem potestatis profanæ: ac nuperrime per importunitatem suam a Tua clementia subreptitias impetrarunt litteras *Quasi lignum vitæ*, quæ veterem scholæ nostræ ordinem turbant, immo funditus evertunt. Sumus inermis extraneorum multitudo, quibus indigenæ atrociter sæpe insultant: nec aliud habemus mali remedium quam lectionum nostrarum suspensionem, quæ Principem ad ferendam

dam nobis opem excitet. Hoc ipsum ve-
ro remedium unicum nobis adimit epi-
stola tua prohibens, ne cessemus a lectio-
nibus, nisi duæ tertiæ Magistrorum cu-
jusque facultatis in id consentiant. Nam
plusquam tertiam Doctorum saltem Theo-
logiæ conficiunt Ecclesiæ Parisiensis Ca-
nonici, cæterarumque societatum Reli-
giosi, quibus persuaderi haud posset, ut
comperimus, generalis lectionum inter-
missio: metuerent enim, ne Universitas
alio transferretur, vel auditores abirent.

Videntes interim Te per plenam po-
testatem tuam jungendos iterum Univer-
sitati corpori duxisse fratres Bonumho-
minem ac Eliam ob rebellionem suam a
nobis exclusos, horum restitutioni haud
obstendum censuimus, cum operam da-
re litibus præsertim contra fautores eo-
rum nequeamus. Maluimus autem pri-
vare nos commodis Universitatis, quam
istorum hominum societatem ferre diu-
tius, quam nobis noxiam experti sumus,
ac ne toti Ecclesiæ periculosa esset, timui-
mus. Illud quoque consideravimus, so-
cietatem per amicitiam, non per vim for-
mari solere; ac secundum Juris regulam
neminem adstringi posse ad societatem
ingratis suis ineundam vel conservan-
dam. Igitur nos a corpore Universitatis
sejuximus, hujus fructibus ac privile-
giis nos exuimus, & illorum hominum
societa-

Sæcul. XIII.

A. C. 1255.

Sæcul. XIII. societatem sic evitavimus, ut imperio tuo
 A.C. 1255. non adversaremur.

p. 290.

Veruntamen Episcopos Aurelianensem & Antifiodorensem ita deceperunt, ut istud per Præfulum mandati verba transgrediens in omnes Magistros & auditores, qui duos Dominicanos horumque discipulos intra viginti dies non reciperent, anathema contorqueret, ac eisdem inhærentes corpori, qui eos possent ac deberent admittere, non distingueret ab iis, qui separati ab illo corpore id nequirent. Quæ res nos denuo ad pietatem tuam appellare coëgit. At hi Fratres provocationis nostræ nullam ducentes rationem, nos pro viribus suis vexare non desinunt, quamvis eos neququam impediamus, quin scholas & auditores, quotquot acquirere possunt, habeant, ipsique ac eorum discipuli cunctis privilegiis nostris fruantur. Nec superiores illis, nec inferiores esse volumus; nihilque poscimus aliud, quam ut in quadam urbis parte nobis esse tranquillis per eos liceat, nec in nostras domos, scholas, conventus per vim se inferant. Hoc oravimus, hoc, quantum valebamus, viva voce interdiximus, probe gnari, eos semper habere ad nutus suos conversam armatorum hominum multitudinem.

Iidem Fratres a malo impulsæ spiritu insuper quandam calumniam invenerunt
 contra

contra Magistrum Guilielmum de sancto Amore, virum venerabilem, sacratio nostro præpositum, ac Theologiæ Professorum, quem, quia nos defendit, odio habent. Hunc falso accusarunt, quod famam tuam, quæ integerrima semper fuit, offenderit, nec semel nostris in cœtibus libellum existimationi tuæ iniquum legerit: etiam nos omnes, quasi cum voluptate eum audiissemus, reos volebant facere, ac per Nuncium tuum Gregorium Parisios profectum suam de hoc Doctore querimoniam ad Regem ac Episcopum Parisiensem detulerunt. Doctor ad Episcopum vocatus, Nuncium quoque acciri cupiit, dicturum, quo authore rem ipsi objectam comperisset, ac documenta contra ipsum accepta exhibiturum. Nec Episcopus Nuncium accersere, nec Nuncius in iudicio comparere audebat: sed iste cum in verbis suis haud constitisset sibi, ac postea, quod primum dixerat, negasset, subito ex urbe abiit. Tandem Episcopus post plures dilationes nulla probatione contra Doctorem habita, canonicam coram quater mille scribis sui purgationem pollicitum juridico ritu ab actione absolvit. Hæ pluresque aliæ injuriæ, quas recensere longum foret, nos lectiones nostras etiamnum suspendere coegerunt.

Conclu-

Secul. XIII.

A C. 1255.

Sæcul. XIII.

A. C. 1255.

p. 291.

Concludunt Doctores orando Papam, ut anathematis sententiam duobus ab Episcopis pronunciatam esse nullam declaret, ac libertatem, quam habuissent, cum summus fieret Pontifex, ipsis redderet. Alioquin, addunt, vel scholam nostram aliud in Regnum transferemus, vel in suam quisque patriam redibimus, ut ibi libertate, quam nobis natura dedit, fruamur potius, quam obtrusæ nobis societatis hujus servitutem feramus. Tum vero timendum esset, ne incitia & cæcitate laboraret Ecclesia, & ab hæreticis vastaretur. Itaque sanctissime Pater, responsum nobis ultimum mitte celeriter (ita supplicamus tibi) neque nos diutius suspensos tene, ut & nobis & scholæ nostræ prospicere possimus!

p. 292.

Anno priore Episcopus Parisiensis ad Papam Innocentium miserat libellum quendam, cui inscriptio erat: *Introductio ad Evangelium æternum*. Papa Alexander tribus Cardinalibus, scilicet Episcopis Tusculano ac Prænestino, & Hugonia S. Charo Presbytero tit. S. Sabinæ, Ordinis Prædicatorum id opusculum examinandum dedit, ac rejectum voluit suppressi ab Episcopo Parisiensi anathematis pœna, ni pareret, proposita. Scribebat 23. Oct. 1255. At 12. Nov. eundem Episcopum iussit cavere, ne libelli suppressio Fratribus Minoribus esset dedecori. Nempe

p. 293.

Nempe Joannes Parmensis Minister eorum Sæcul. XIII.
 Generalis opusculi author esse credebatur. A.C. 1255.

Papa Doctorum Parisiensium litteris haud commotus, Cancellario ad S. Genovesam per litteras 25 Nov. scriptas interdixit, ne facultatem quampiam Parisiis docendi potestatem daret iis, qui renuerent observare diploma *Quasi lignum vitæ*. Unde constat, Cancellarium ad S. Genovesæ tum temporis fecisse copiam tradendi publice quatuor facultates. Papa eodem fine scripsit Episcopis Aurelianiensi & Antisiodorensi: sed executionem novi hujus mandati distulere ad concilium Parisiis eodem anno celebrandum.

§. XV.

Inquisitio habetur in Gallia.

Interim S. Regis Ludovici rogatu Papa Alexander per litteras 13 Dec. Romæ Rayn. n. 95. datas Dominicanorum per Franciam Magistro Provinciali, & Fratrum Minorum Parisiensium Præsidi (Guardianum vocant) injunxit officium Inquisitionis per regnum universum exceptis terris Comiti Pictavii Tolosæque Alphonso Regis fratri propriis, fidei Cognitores jam habentibus. Inquisitores jubet investigationes, ac cætera, quæ cum hæreticis acta sint, ab illis omnibus, qui ea conscripta teneant, ponere.

Histor. Eccles. Tom. XXI. M stula